

[Socialministeren.]

Det ærede Medlem sagde, at alle maatte forstaa det saaledes i 1933, at ved Socialreformens Hjælp skulde Udgifterne ikke stige. Det er virkelig ogsaa en dilettantisk Bemærkning, for det ærede Medlem kan dog ikke tro, at en Socialreforms Udgifter er komplet uafhængige af Prisregulering, Aldersrentenydere og Arbejdsløshedens Størrelse o. s. v., o. s. v. Det gælder om denne som om enhver anden Sociallovgivning, at det kommer fuldkommen an paa Forholdene i Samfundet i det enkelte Aar. Men alle Beregningerne gik ud paa, at man ikke ved Gennemførelsen af Socialreformens nye System vilde naa til større Udgifter, end man beregningsmæssigt maatte antage at ville naa til efter det tidligere System.

Ogsaa denne Opfattelse bekæmper det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen nu, idet han siger, at Grundene til Udgifternes Stigning var ikke som af Ministeren antydet, hvorom jeg altsaa kan henvise til de lange Talrækker dels under Finanslovtalen, dels i Refusionsmateriale. Nej, der er for mange, der faar Del i disse Takster efter Socialreformen, siger det ærede Medlem, sammenlignet med Forholdene under Hjelpekasselovgivningen, der var billigere; nu er dette Klientel sat paa fast Gage.

Maa jeg dertil sige for det første, at der findes ikke i Socialreformen med Hensyn til nogen Art af den Kommunehjælp, der har afløst Hjelpekassehjælpen, nogen som helst faste Takster, og det er ikke mig bekendt, at de sociale Udvalg ude omkring arbejder med faste Takster i den Forstand, som det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen fremdrog. Men dernæst kendte jeg gennem Aarene saa meget til Hjelpekasselovgivningens Administration, at det, der gjorde mig betænkelig ved Forholdene dengang, var, at der var en hel Række Medborgere, der hævdede Understøttelse gennem Hjelpekasserne, som om der var faste Takster, og uden tilstrækkelig Undersøgelse og Kontrol. Jeg stod over for det Tilfælde — jeg ved ikke, om jeg har fremdraget det før, jeg har jo saa mange Eksempler —, at en stor Husejer i Fjor bebrejdede mig Socialreformen, for nu var Forholdet blevet det, at medens Hjelpekasserne tidligere betalte Husleje i Vintermaanederne efter Regning i den Arbejderkarré, han havde ude paa Nørrebro, havde han nu et forfærdeligt Vrøvl med Socialkontorerne, for de undersøgte hver enkelt Sag, og en hel Del af de Folk, der tidligere fik Hjelpekassehjælp i Vintermaanederne, havde nu faaet Afslag.

Formaalet med Socialreformen paa disse Omraader var at skabe større Fasthed, større Kontrol, men ogsaa større Hjælp for dem, der virkelig trængte dertil. Og hvis Udgifterne er steget, maa jeg gaa ud fra, at saafremt Administrationen er forsvarlig, er det, fordi Trangen er større end beregnet i disse Aar, og det er der efter min Mening ikke noget mærkeligt i, naar man kender Forholdene i det hele i Erhvervslivet. Jeg tror derfor ikke, at Det konservative Folkeparti, hvis egentlige Hensigt og Mening med Ændringer i Socialreformen jeg overhovedet aldrig kan faa noget nærmere oplyst om, skal tilstræbe hverken at vende tilbage til Fattighjælpslovgivningen eller til Hjelpekasselovgivningen, for det første, fordi det vilde være et urigtigt og uheldigt Tilbageskridt, for det andet, fordi det er ganske uigennemførligt. I alt Fald vil alle vi, der kender noget til den tidligere Lovgivning, arbejde derimod af fuld Kraft.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Naar vi har stillet det foreliggende Forslag til Beslutning, er det, fordi vi er kommet i Tvivl om — og vi mener en begrundet Tvivl —, om de Betingelser, vi stillede ved Socialreformens Gennemførelse, har holdt Stik, derfor ønskede vi dette oplyst, og hvis de ikke har det, saa er det vor Hensigt at stille Ændringsforslag, og vi forventer, at disse Ændringsforslag vil finde almindelig Tilslutning og Paaskønnelse her i Tinget, da det var under den nævnte Forudsætning, at Reformen blev gennemført ogsaa for Regeringspartierne Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen sagde, at jeg havde helt misforstaaet ham, jeg havde tillagt ham Udtalelser, han ikke var fremkommet med, om, at man var parat til at stille Ændringsforslag. Jeg maa virkelig tilstaa, at jeg ikke kan opfatte det ærede Medlems Udtalelser anderledes, naar han kritiserede dette Forslag her, end at disse Ændringer kunde ikke blive fremsat for hurtigt; og jeg forstod ham ogsaa saadan, og vi skulde i Stedet for have fremsat disse Ændringer, for nu var det oplyst — vi behøvede ikke at vente, de Tal, han fremdrog, viste det klart —, at disse Betingelser var bristet. (*Hans Thyge Jacobsen:* Det har jeg aldrig sagt). Ja, Fortrykket vil vise, om det ærede Medlem har udtrykt sig saadan. Hvis han ikke har det, ved jeg ikke, hvad